

sygn. akt: II Ca 804/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Bogumił Goraj**

Sędziowie: **SO Irena Dobosiewicz/spr./**

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko **A. O.**

o **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt: II Ca 804/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Ca 804/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, po rozpoznaniu apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w Żninie z dnia 12 lipca 2013 r. (IX C 47/13) w sprawie z powództwa J. S. przeciwko A. O., zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2013 r. i oddalił powództwo w pozostałej części oraz w punkcie 2 w ten sposób, że nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu (punkt I), oddalił apelację w pozostałej części (punkt II), a także nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów postępowania apelacyjnego (punkt III).

Uzasadniając punkt III rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że kierował się tymi samymi okolicznościami, jak przy zmianie zaskarżonego wyroku w części odnoszącej się do kosztów procesu (punkt 2), a mianowicie, że powódka jest osobą starszą, samotną i utrzymuje się z niewielkiej renty rodzinnej. Przesądzona jej kwota zachowku nie jest wysoka i w znacznym stopniu zależała od oceny Sądu. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał, że obciążanie jej obowiązkiem zwrotu pozwanemu choćby części kosztów postępowania apelacyjnego było nieuzasadnione. Dlatego też, zgodnie z zasadą słuszności przewidzianą, w art. 102 k.p.c. Sąd od tego odstąpił podając, że po stronie powódki zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w powyższym przepisie.

Zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie III wyroku wniósł pozwany zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów postępowania w postaci:

1) art. 102 k.p.c. poprzez odstąpienie od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanego, pomimo iż w sprawie zachodził szczególnie uzasadniony przypadek, pozwalający na niezastosowanie przez Sąd zasady rozdzielnia kosztów adekwatnie do odpowiedzialności za wynik procesu, a pozwana przegrała proces niemal w całości,

2) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów i okoliczności sprawy w sposób newszechstronny, niecałościowy, pominięcie przy ocenie czy zaistniał „szczególnie uzasadniony przypadek” pozwalający na odstąpienie od obciążania strony przegranej kosztami procesu takich okoliczności, jak postawa powódki w toku sporu, wytoczenie w większości rażąco nieuzasadnionego powództwa, rozszerzenia powództwa w toku sporu pomimo przyjęcia jednoznacznie

1

wadliwych założeń co do składu spadku, a także faktu reprezentowania powódki w toku całego sporu przed Sądem pierwszej instancji przez profesjonalnego pełnomocnika, co skutkowało wadliwym ustaleniem, że powódka nie powinna ponosić kosztów procesu w jakiegokolwiek części, w obu instancjach. Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i

zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego w kwocie 1.663,56 zł oraz

kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy wskazuje, że ocena stanów faktycznych pod kątem dopuszczalności zastosowania zasady słuszności odnośnie do obowiązku zwrotu kosztów procesu pozostawiona została sądowi, który powinien kierować się w tym zakresie własnym poczuciem sprawiedliwości. Ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma zatem charakter dyskrecyjny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy. Wprawdzie zasadność skorzystania z tego uprawnienia może być objęta kontrolą sądu wyższego rzędu, jednak ewentualna zmiana orzeczenia o kosztach powinna być dokonywana tylko, wyjątkowo, gdy ocenie przeprowadzanej przez sąd niższej instancji można przypisać cechy dowolności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.04.2013 r., V CZ 103/12, LEX nr 1341712). W orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawił się również dalej idący pogląd, że z racji wyżej wymienionych względów ocena sądu dotycząca zastosowania art. 102 k.p.c. w zasadzie nie podlega kontroli i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29.11.2012 r., VCZ58/12, LEX nr 1289063).

Wbrew twierdzeniom skarżącego ocenie przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy nie można przypisać cech dowolności. Również brak podstaw do stwierdzenia, aby zaskarżone orzeczenie było rażąco niesprawiedliwe. Okoliczności, na które zwrócił uwagę Sąd Okręgowy uzasadniając postanowienie zawarte w punkcie III wyroku mogły stanowić samodzielną podstawę do wyciągnięcia wniosku, że w niniejszej sprawie uprawnione jest odstąpienie od zasady odpowiedzialności za wynik postępowania apelacyjnego (art. 98 § 1' k.p.c.) na rzecz zasady słuszności przewidzianej w art. 102 k.p.c. Tym samym brak podstaw do stwierdzenia, że orzeczenie to jest wadliwe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 oddalił zażalenie jako niezasadne.

2